

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๖๐ ครั้ง ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีผู้เข้าชม จำนวน ๑๕๗ คน ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๑.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๒๑๙ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๗ ความเห็น

๑.๑.๓ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานต่างๆ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงบประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานศาลปกครอง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนหน่วยงานซึ่งไม่ได้มีหนังสือแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานอัยการสูงสุด และ กระทรวงกลาโหม

๑.๑.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๑.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงบประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีหน่วยงานที่เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๑๓ หน่วยงาน และมีหน่วยงานที่ไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว จำนวน ๑ หน่วยงาน คือ สำนักงบประมาณ

๑.๑.๖ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ภายหลังจากที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเข้าพิจารณาในการประชุมคณะรัฐมนตรี และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๗๕๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เสนอความเห็นและข้อสังเกตมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยยังมีประเด็นพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานไตสวนและค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การกำหนดให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีไข้ และพกพาอาวุธปืน และประเด็นพิจารณาอื่น ๆ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้สำนักงาน ป.ป.ท. รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) กระทรวงกลาโหม (๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๓) สำนักงานศาลปกครอง (๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๖) กระทรวงการคลัง (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๙) สำนักงาน ก.พ. และ (๑๐) สำนักงาน ก.พ.ร.

๑.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ในขั้นก่อนการพิจารณาวาระที่หนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

(๒) ครั้งที่ ๒ ในขั้นพิจารณาวาระที่สองแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

(๓) ครั้งที่ ๓ ในขั้นพิจารณาวาระที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ภายหลังจากการพิจารณา วาระที่สองแล้วเสร็จ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๔) กรมพระธรรมนูญ (๕) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๖) สำนักงานอัยการสูงสุด (๗) สำนักงานศาลยุติธรรม (๘) สำนักงานศาลปกครอง และ (๙) สำนักงาน ป.ป.ช.

๑.๒.๓ เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือขอให้สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน อย่างน้อย ๑๕ วัน อีกครั้งหนึ่ง และได้มีหนังสือสอบถามความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พ.ร. (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม (๙) สำนักงานศาลปกครอง และ (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยมีสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงให้สำนักงานฯ จัดทำร่างหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแทนการเชิญร่วมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความเห็นของหน่วยงานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. (www.pacc.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ครั้งที่ ๙๔/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ และระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

๒.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดทำหนังสือสอบถามความเห็นหน่วยงานตามข้อ ๑.๑.๓ จำนวน ๑ ครั้ง โดยให้หน่วยงานส่งความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาถึงสำนักงาน ป.ป.ท. ภายในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.... ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จำนวน ๑ ครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันอังคารที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๔ การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๙.๓๐ น. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๕ เข้าร่วมประชุมในการประชุมดังกล่าว

๒.๑.๕ การประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันอังคารที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๙.๓๐ น. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๖ เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว

๒.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และระหว่างวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และระหว่างวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒.๒.๒ การประชุมรับฟังความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓

๒.๒.๓ การมีหนังสือสอบถามความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๓. พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ หน่วยงานของรัฐ

๓.๒ หน่วยงานอื่นๆ

๓.๓ ประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง ในแต่ละประเด็น คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการ พิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

๔.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (๔) สำนักงาน ป.ป.ช. (๕) สำนักงาน ก.พ.ร. (๖) กระทรวงมหาดไทย (๗) กระทรวงยุติธรรม (๘) กระทรวงกลาโหม (๙) กรมบัญชีกลาง (๑๐) สำนักงาน ปปง. (๑๑) สำนักงานศาลปกครอง (๑๒) สำนักงานอัยการสูงสุด (๑๓) สำนักงบประมาณ (๑๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๕) คณะกรรมการ ป.ป.ท. (๑๖) คณะกรรมการ พิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๑๗) กระทรวงการคลัง (๑๘) สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๙) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ (๒๐) บุคคลทั่วไปที่ได้แสดงความคิดเห็น ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้นำความคิดเห็นจากผลการรับฟังความคิดเห็น มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็น ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ศาลยุติธรรม	มาตรา ๑๑	การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ เกี่ยวกับการกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ ไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็น พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับ พนักงานสอบสวนนั้น อาจเกิดปัญหา ในการตีความว่าบุคคลดังกล่าว มีอำนาจจับและคุมขังด้วยหรือไม่ ซึ่ง พระราชบัญญัติมาตรการ ของ ฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการในการจับและคุมขัง แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติเรื่อง ดังกล่าวไว้แต่อย่างใด จึงควรบัญญัติ เรื่องอำนาจจับและคุมขังให้ชัดเจน	รับไว้ประกอบการพิจารณา

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ก.พ.	<p>(๑) การพิจารณา ทบทวนการลงโทษ ทางวินัย กรณี มีพยานหลักฐาน ใหม่</p> <p>(๒) มาตรา ๔๖</p>	<p>(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติให้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีอำนาจในการขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวนคดีได้ หากมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการ กระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือ กระทำความผิดในฐานความผิดที่ แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ดังเช่นมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มิได้บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ จึงไม่สอดคล้องและไม่เป็นไปในแนวทาง เดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่นเดียวกัน</p> <p>(๒) ร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๔๓ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย ของ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๓ ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี ฯลฯ หรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ฯลฯ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้อง</p>	<p>(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว</p> <p>(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ตาม ความเห็นของสำนักงาน ก.พ.</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๓) มาตรา ๒๖	(๓) การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นองค์คณะไต่สวน หรือแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวน หรือมอบหมาย ให้พนักงาน ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริง เบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.ก็ได้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็น มาตรฐานเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสอดคล้องกับกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	(๓) รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ป.ป.ช.	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติใดที่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -
สำนักงาน ก.พ.ร.	ควรชะลอการแก้ไข เพิ่มเติม ร่าง พระราชบัญญัติฯ ไว้ก่อน	รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและ วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือ กระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ และ วรรคสอง กำหนดไว้ในกรณีจำเป็น จะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่ และ อำนาจ เกี่ยว ข้อง กับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็น ความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของ เจ้าหน้าที่บางระดับ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ระหว่าง การ ม อ บ ห ม า ย ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนนั้น โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้อง สอดคล้องกับการมอบหมายให้ ดำเนินการแทนตามบทบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน และ	หากชะลอการแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจไม่สอดคล้อง และ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับ การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		เพื่อให้ครอบคลุมสาระสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยนทั้งหมดในคราวเดียว จึงควรชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ก่อน	
กระทรวงมหาดไทย	- ไม่มี -	เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการยกร่าง เนื่องจากเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ มาตรา ๒๓๔ (๒) และมีความสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -
กระทรวงยุติธรรม	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและที่แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
กระทรวงกลาโหม	(๑) มาตรา ๑๗/๓ (๒) มาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๔๘	(๑) เห็นด้วยกับมาตรา ๑๗/๓ เนื่องจากเป็นการแก้ปัญหากรณีไม่สามารถนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีได้ (๒) ในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น ขอให้มีการแจ้งผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาทราบ (๓) คำว่า “ในกรณีเช่นนั้น” ควรตัดออกแล้วใช้คำว่า “ในกรณีตามมาตรา ๔๖ <u>วรรคสาม</u> ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ” เช่นนี้จะเกิดความชัดเจน ไม่มีปัญหาเรื่องการตีความ	(๑) - ไม่มี - (๒) กระทรวงกลาโหมเห็นชอบในหลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ เนื่องจากสามารถกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้โดยการกำหนดไว้ในระเบียบ (๓) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว
กรมบัญชีกลาง	มาตรา ๕๒	เนื่องจาก ร่าง พระราชบัญญัติฯ ที่สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการยกร่างเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๔ (๒) เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเฉพาะบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อรองรับหลักการตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น แต่โดยที่ร่างมาตรา ๘ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแก้ไขเพิ่มเติมร่าง	การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ เนื่องจากปัจจุบันโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวนแล้ว ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตราดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องสภาพการณ์ปัจจุบัน แต่ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ตัดร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและ

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>พระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตามก็ตีหากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะส่งผลให้ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้สมควรที่จะได้รับการปรับอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้สูงขึ้น สำนักงาน ป.ป.ท. ย่อมสามารถเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มฯ มาเพื่อให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ในโอกาสต่อไป</p>	<p>ระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>
<p>(๑) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงาน และระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๒) กระทรวงการคลัง (๓) สำนักงาน ก.พ.ร.</p>	<p>มาตรา ๕๒ วรรคสอง</p>	<p>ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ ซึ่งแก้ไขใหม่เป็น “ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนองเดียวกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานไตสวนและค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากในการพิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. สามารถดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้อยู่แล้ว</p>	<p>ให้ตัดร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ปปง.	การแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่าง หน่วยงานของรัฐ	เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการกำหนดข้อห้ามมิให้เปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูลที่ได้มาอันเนื่องมาจาก การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ ที่กำหนดให้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๑๗/๒ นั้น สำนักงาน ปปง. เห็นว่า เพื่อประโยชน์ ในการประสานความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตให้มีความรวดเร็วและ มีประสิทธิภาพ เห็นควรกำหนดให้มี ช่องทางที่หน่วยงานของรัฐสามารถ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันซึ่งจะเป็น การบูรณาการการทำงานร่วมกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ศาลปกครอง	(๑) มาตรา ๒๔	(๑) บทบัญญัติในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ อาจมีความคลาดเคลื่อน ในการบัญญัติถ้อยคำและการเชื่อมโยง บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ดังนั้น ควรมีการสอบทานและ หรือปรับบทบัญญัติในวรรคต่างๆ ดังกล่าว เป็นว่า “การไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็น หรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ มอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจ ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี...”	(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขได้แก้ไข ถ้อยคำที่คลาดเคลื่อนในร่าง มาตรา ๒๔ ตามความเห็น ของสำนักงานศาลปกครอง

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๒) มาตรา ๓๔ วรรคสอง (การแจ้งข้อ กล่าวหา)	<p>ภายใต้กำหนดอายุความ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังคงมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการไต่สวน...”</p> <p>ตามลำดับ จะทำให้บทบัญญัติมีความสมบูรณ์และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสำนักงาน ป.ป.ท.</p> <p>(๒)มาตรา ๓๔ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมีได้บัญญัติขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในการแจ้งข้อกล่าวหา ได้แก่ การมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาและสรุปสาระสำคัญต่อมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้</p> <p>ดังเช่นที่บัญญัติในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากบันทึกสรุปสาระสำคัญ ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี อันมีผลต่อการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในกระบวนการไต่สวน ทั้งนี้ หากมีการปรับปรุงแก้ไขจะทำให้บทบัญญัติดังกล่าว มีความชัดเจน</p>	(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว และให้ร่างมาตรา ๓๔ วรรคสอง ไว้ เนื่องจากมีการกำหนดเรื่องการมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้ในร่างมาตรา ๓๕ แล้ว
สำนักงานอัยการ สูงสุด		(๑) เมื่อการยกร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้นำต้นแบบมาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงควรนำบทบัญญัติต่างๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน	(๑) เหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติถึงอำนาจการจับกุมกรณีความผิดซึ่งหน้าไว้ เนื่องจากปัจจุบันหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ เป็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท.

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ให้ครบถ้วน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน เช่น การจับในกรณีความผิดซึ่งหน้า</p> <p>(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรใช้อำนาจในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนที่จะส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) หากนำบทบัญญัติเรื่องการจับ และการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ ควรพิจารณาปรับให้เหมาะสมกับบริบทความพร้อมของสำนักงาน ป.ป.ท. ในเรื่องความเชี่ยวชาญของบุคลากรสถานที่ด้วย</p> <p>(๔) ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๖๐ โดยเห็นว่าร่างมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ได้กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ตามอนุมาตรา (๑) แตกต่างจากอนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยมีได้ระบุให้ เป็นเจ้าพนักงาน ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วยนั้น มิได้มีความแตกต่างกันแต่ประการใด เนื่องจากเจ้าพนักงาน ตามอนุมาตรา (๑) และ (๒) ตามร่างกฎหมายใหม่ ต่างก็มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมอยู่แล้ว โดยหากพิจารณาประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐ ซึ่งอยู่ในหมวดว่าด้วยความผิดต่อ</p>	<p>จะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) รับไว้ประกอบการพิจารณา</p> <p>(๔) เห็นชอบตามข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยให้คงวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๐ ไว้และแก้ไขวรรคสอง เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจในการจับและควบคุมที่กำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ได้กล่าวถึงเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ซึ่งได้แก่ เจ้าพนักงานในตำแหน่ง พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญาแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าสถานะของกรรมการ (ซึ่งหมายความรวมถึง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย ตามคำนิยามในมาตรา ๓) พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต่างก็เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาดูด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติแยกความแตกต่างระหว่างประธานกรรมการและกรรมการตามอนุมาตรา (๑) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา กับอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ประการใด</p>	
สำนักงานประมาณ	- ไม่มี -	<p>ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกรรมการ ไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีความสอดคล้องกับ หลักการที่เปลี่ยนแปลงไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๒) และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนได้ จึงไม่ขัดข้อง ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ</p>	
สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ		<p>(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรจะพิจารณา ดำเนินการเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก (๒) เรื่องที่เป็นหน้าที่และอำนาจของ สำนักงาน ป.ป.ท. โดยแท้จริง คือ การตรวจสอบการละเลย ละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จะเป็นสิ่งที่ทำให้การควบคุมการทุจริต มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ เป็นการดำเนินการเชิงรุก และตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมอบหมายพนักงาน สอบสวน ซึ่งมีบุคลากรทั่วทั้งประเทศ ไปดำเนินการเป็นส่วนใหญ่</p>	<p>(๑) รับไว้ประกอบการ พิจารณา (๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๓) มาตรา ๑๗/๓	<p>(๓) มาตรา ๑๗/๓ อาจเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันในการจับผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการหลังจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาแล้วให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับอำนาจของพนักงานสอบสวน และสำนักงาน ป.ป.ท. และมาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง ต้องบัญญัติให้ชัดเจนว่าเมื่อมีการจับและควบคุมตัวบุคคล ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายรับมอบตัวผู้ถูกจับไปดำเนินการต่อไป เนื่องจากเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน และเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดของทางราชการในการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>(๔) เรื่องการจับกุมให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้อำนวยการและร่วมจับกุม โดยสามารถขอกำลังเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ร่วมจับกุมด้วยได้ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต้องเป็นผู้บันทึกการจับกุม</p> <p>(๕) เรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับ การมัดขัง ฝากขัง ตลอดจนการปล่อยตัวชั่วคราว ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่สามารถมอบหมายให้ผู้อื่นได้ เพราะการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว ตลอดจนการพิมพ์คำร้อง ผัดฟ้อง ฝากขัง ผู้ดำเนินการจะต้องทราบรายละเอียดของสำนวนคดี และต้องสามารถให้ข้อเท็จจริงในการไต่สวนคำร้อง ผัดฟ้อง ฝากขังต่อศาลได้</p>	(๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นชอบให้คงร่างมาตรา ๑๗/๓ แล้วนำข้อสังเกตไปกำหนดแนวทางหรือคู่มือร่วมกันระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงาน ป.ป.ท.

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
คณะกรรมการ ป.ป.ท.	(๑) มาตรา ๓ บทนิยามศัพท์	(๑) ให้แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในบทบัญญัติ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ครอบคลุม ทุกหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตและ ประพฤติมิชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	(๑) รับไว้ประกอบการ พิจารณา
	(๒) มาตรา ๔ (อำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ปปท.มาตรา๑๗)	(๒) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔ เรื่องอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจออก ระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่ง เครื่องแบบของที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ด้วย	(๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา
	(๓) มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการ ดำเนินการของ คณะกรรมการปปท ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง	(๓) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง คำว่า “สาธารณชน” ควรแก้ไขเป็นคำว่า “บุคคลหนึ่งบุคคลใด” และ มาตรา ๑๗/๒ วรรคท้ายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดย เห็นควรกำหนดว่า ข้อมูลรายงานและสำนวน การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวน ข้อเท็จจริงเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่	(๓) รับไว้ประกอบการ พิจารณา

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๔) มาตรา ๕ (การจับและควบคุมตัวตาม มาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง)	เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ใต้สวน ข้อเท็จจริง หรือใต้สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการให้ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว ให้สำนักงานเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (๔) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการจับและควบคุมตัวตาม มาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง เห็นควรกำหนดให้ ในการจับและควบคุมตัวบุคคล ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ไม่ควรให้เป็นอำนาจสั่งการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน	(๔) รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน คณะกรรมการ กฤษฎีกา	มาตรา ๒๔ และมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑)	ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ตัดบทบัญญัติในกฎหมายปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการรับเรื่องหรือข้อกล่าวหาไว้พิจารณาออก โดยในร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔) กำหนดเพียงให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ใต้สวนข้อเท็จจริงเมื่อได้รับมอบหมาย เรื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบกับร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑)) กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจใน	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เห็นชอบในหลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑) ไว้ดังเดิม เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีความเห็น ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจรับเรื่องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>การรับเรื่องร้องเรียน และตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หากพบว่ามีกรกระทำทุจริตต่อหน้าที่ ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจนั้น บทบัญญัติดังกล่าวย่อมมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถพิจารณาได้เพียงเบื้องต้นว่าเรื่องหรือข้อกล่าวหาอันมีการกระทำทุจริตต่อหน้าที่หรือไม่ โดยไม่อาจดำเนินการรับเรื่องหรือข้อกล่าวหาว่ามีการกระทำ การทุจริตไว้พิจารณาได้เอง เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ท. ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจได้ ซึ่งการกำหนดขั้นตอนนี้จะเป็นการเพิ่มขั้นตอน การรับเรื่องไว้พิจารณาและอาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการดำเนินการไต่สวนในกรณีดังกล่าวได้</p>	<p>ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๙</p>
<p>สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๕๒/๒</p>	<p>กรณีร่างมาตรา ๑๐ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ เกี่ยวกับการมี การใช้ และการพกพาอาวุธปืน โดยขอขบเขตการดำเนินการของกรรมการ อนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จะดำเนินการเรื่องการทุจริตในภาครัฐภายใต้การมอบหมายของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเรื่องที่มีใช้เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ</p>	<p>สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการร่างมาตรา ๑๐ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ โดยให้นำข้อสังเกตไปกำหนดระเบียบเพื่อควบคุมการมี ใช้ และพกพาอาวุธปืนให้เกิดความปลอดภัยต่อไป</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		โดยหลักจะดำเนินการไตสวนข้อเท็จจริง ซึ่งไม่มีลักษณะการดำเนินการที่เป็นการ ฝ่าอันตรายหรือรักษาความสงบ เรียบร้อยของประชาชน ประกอบกับ การไตสวนข้อเท็จจริงจะต้องไม่เป็นการ ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และ ต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการขู่ เข็ญ ใช้กำลังบังคับ แต่เนื่องจากอาวุธปืน โดยสภาพเป็นศาสตราวุธที่มีอำนาจ ร้ายแรง และบุคคลทั่วไปทราบว่าจะอาวุธ ปืนสามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพ ได้โดยง่าย หากอยู่ในสถานการณ์ที่ทราบว่า ผู้ใดผู้หนึ่งมีใช้ พกพาอาวุธปืน ย่อมทำให้ เกิดความกังวลใจหวาดกลัว เกรงจะได้รับ อันตราย หรืออาจเกิดเหตุการณ์อันไม่พึง ประสงค์ขึ้น ดังนั้น การเพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ จึงควรพิจารณาให้รอบคอบถึงความจำเป็น ประโยชน์ และผลที่อาจเกิดขึ้น	

๔.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น
ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พ.ร.
(๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม
(๙) สำนักงานศาลปกครอง (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. (๑๑) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ (๑๒) บุคคลทั่วไป
ที่แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือมายัง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบ
การพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็นดังกล่าว
ดังต่อไปนี้

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๑. บทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)</p>	<p>ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มีทั้งความผิดที่เกี่ยวข้องกับทุจริต และไม่ใช้ทุจริต จึงไม่ควรกำหนดให้อยู่ในนิยามของ “ทุจริตต่อหน้าที่” นี้</p>	<p>เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จึงจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่และอำนาจให้ครอบคลุมทุกฐานความผิดซึ่งสอดคล้องกับนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (พรป. ป.ป.ช.)</p>
<p>๒. บทนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)</p>	<p>ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดนิยามให้ประพฤติมิชอบหมายรวมถึงการกระทำที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย เพราะในบางกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อยหรือประมาทควรให้เป็นเรื่องภายในของหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการเอง</p>	<p>เจตนารมณ์ของร่างฯ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สอดส่องดูแลการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นสำคัญ ซึ่งอาจไต่สวนเรื่องเกี่ยวกับทุจริตต่อหน้าที่ได้หากได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตามหากกรณีเป็นความผิดทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง ร่างมาตรา ๒๗ ได้กำหนดไว้แล้วว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปได้เอง จึงมิได้เป็นการลิดรอนหน้าที่และอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือกำหนดหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด</p>
<p>๓. บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)</p>	<p>(๑) เห็นควรกำหนดนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องมีข้อยกเว้นใด ๆ</p>	<p>(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีสถานะเป็นหน่วยงานราชการ มิได้มีลักษณะเป็นองค์กรอิสระเหมือนเช่นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อาจเข้าไปตรวจสอบฝ่ายบริหารหรือองค์กรตุลาการได้ จึงต้องยกเว้นมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ใน</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
		<p>อำนาจการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมไปถึง ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ สำหรับกรณีของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ไม่ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตรวจสอบตำแหน่งดังกล่าวได้ ในส่วนของกรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ การบัญญัติให้ชัดเจนว่า ยกเว้นมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตรวจสอบ มีความชัดเจนดีแล้ว</p>
	<p>(๒) ควรกำหนดนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้หมายรวมถึงรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>	<p>(๒) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพรบ.ป.ป.ช. กำหนดครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดนิยามคำว่าหน่วยงานของรัฐอีก</p>
<p>๔. ผู้กล่าวหา</p>	<p>ควรกำหนดนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา” เพื่อคัดกรองให้เฉพาะผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือไม่ได้รับความเสียหายเท่านั้นที่สามารถกล่าวหาเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้เพื่อลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกลั่นแกล้ง</p>	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมพรบ.ป.ป.ท. นี้ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจไต่สวนได้แม้จะไม่มีผู้กล่าวหาก็ตาม กล่าวคือเมื่อความปรากฏต่อสำนักงาน ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยก็สามารถเริ่มดำเนินการไต่สวนได้เอง ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา”</p>
<p>๕. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)</p>	<p>(๑) ภารกิจอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนและชี้มูลการทุจริตในภาครัฐ ทั้งกรณีทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติมิชอบในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพรบ. ป.ป.ท. ปัจจุบัน ไว้ดังเดิม</p>	<p>(๑) โดยที่มาตรา ๒๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ประกอบกับมาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ได้เปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้แตกต่างจากเดิมแล้ว ดังนั้น จึงไม่อาจกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและชี้มูลกรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้เอง แต่ต้องเป็นการดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
		<p>อย่างไรก็ดี คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังคงมีอำนาจและหน้าที่ไต่สวนและชี้มูลกรณีประพฤติมิชอบได้เอง มิใช่การมอบให้ดำเนินการแทนเหมือนเช่นการไต่สวนเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ แต่การที่ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบและพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. นั้น มีเจตนารมณ์เพียงต้องการให้กระบวนการทำงานของพนักงาน ป.ป.ท. เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อันจะทำให้กระบวนการทำงานรวดเร็วยิ่งขึ้น มิได้เป็นการลิดรอนอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนการประพฤติมิชอบแต่อย่างใด</p>
	<p>(๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการสรุปสำนวนส่งพนักงานอัยการ เห็นควรเพิ่มถ้อยคำให้สามารถฟ้องคดีต่อบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนฯ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๗/๑</p>	<p>(๒) ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๗ (๖) ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>
	<p>(๓) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี มีข้อเสนอว่า ปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้มาจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อ ส.ส. และ ส.ว. อีก เห็นควรตัดถ้อยคำดังกล่าวออกได้</p>	<p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นโดยควรเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น และตัดส่วนที่ให้รายงานต่อ ส.ส. ส.ว. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออก ทั้งนี้ เหตุที่ตัดการรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพราะการดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ก็มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมให้เผยแพร่ผลการปฏิบัติราชการให้ประชาชนทราบด้วย</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๖. ข้อเสนอให้มีคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติและศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)</p>	<p>มีข้อเสนอให้เพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติและศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) ไว้ในร่างฯ นี้ เพื่อให้มีสถานะเป็นองค์กรของฝ่ายบริหารตามกฎหมาย อันจะเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแผนการปฏิรูปประเทศฯ</p>	<p>ร่าง พรบ.ป.ป.ท.ฯ เป็นการกำหนดกลไกการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำคัญ โดย ศอตช. เป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ซึ่งการกำหนดให้มีคณะกรรมการดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่มีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีหน้าที่และอำนาจอยู่แล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานและเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าออกไป จึงไม่ควรกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้</p>
<p>๗. การดำเนินการกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)</p>	<p>(๑) เห็นควรเพิ่มร่างมาตรา ๑๗/๑ วรรคสาม ให้รวมถึงการดำเนินการกรณีความผิดหลายฐานที่ได้กระทำโดยผู้กระทำความผิดคนเดียวกันด้วย</p> <p>(๒) เห็นควรเพิ่มบทบัญญัติกรณีการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรที่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p>	<p>(๑) หากความผิดหลายฐานนั้นเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถดำเนินการในความผิดนั้นได้ตามร่างมาตรา ๑๗/๑</p> <p>(๒) ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติเรื่องการสอบสวนความผิดนอกราชอาณาจักรไว้ชัดเจนแล้ว ประกอบกับร่างมาตรา ๖๐ วรรคสอง ก็ได้กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว</p>
<p>๘. การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการแทน</p>	<p>(๑) การมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑) มาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไปได้ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลในเชิงสถิติและปริมาณเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาทั้งหมดเพื่อนำมา</p>	<p>การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไปนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และลักษณะของความผิดที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการได้ สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญและมาตรา ๖๒ แห่ง พรบ.ป.ป.ช.ฯ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจพิจารณา มอบหมายเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ นอกจากนี้ การดำเนินการของ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>ประกอบพิจารณาหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนเป็นรายเรื่อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เห็นด้วยกับการมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ควรนำเหตุที่ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยมาอ้างเพื่อที่จะไม่ดำเนินการทางอาญาต่อไปและส่งคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓)) โดยมีข้อเสนอแนะให้สามารถดำเนินการคดีอาญาได้ต่อไปแม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้ว</p> <p>นอกจากนี้ ในแต่ละรัฐวิสาหกิจมีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแตกต่างจากระเบียบข้อบังคับของราชการ (ระเบียบ ก.พ.) ดังนั้น จึงควรกำหนดระยะเวลาที่จะพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยไว้ให้ชัดเจน</p> <p>(๓) บทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการไต่สวนและวินิจฉัยกรณีการมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป ที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๑ วรรคสี่ ให้ไปรวมอยู่ในร่างมาตรา ๑๘/๒ เพื่อให้เป็นเรื่องในลักษณะเดียวกัน</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถขอคืนเรื่องกลับไปพิจารณาเองได้เสมอหากเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือสมควรดำเนินการเอง ดังนั้น การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป ไม่ได้มีลักษณะที่ขัดหรือแย้งต่อ พรป.ป.ช. และเรื่องที่ยอมมอบหมายล้วนอยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) การส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓) มิใช่การปฏิเสธไม่ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการทางอาญา แต่เป็นการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป ซึ่งในส่วนของการดำเนินคดีอาญาได้ต่อไป แม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้วนั้น ได้กำหนดไว้แล้วในร่างมาตรา ๓๑ วรรคสาม สำหรับระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยย่อมเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของแต่ละหน่วยงาน จึงไม่เหมาะสมที่จะกำหนดไว้</p> <p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นดังกล่าว</p>
<p>๙. การเปิดเผยข้อมูล (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑)</p>	<p>เสนอให้ปรับปรุงถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง กรณีขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลให้มีถ้อยคำในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่ง พรป.ป.ช.</p>	<p>การคุ้มครองข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลได้มีการปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนโดยมีสาระสำคัญในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่ง พรป.ป.ช.</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑๐. อำนาจจับควบคุมตัว (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๒)	<p>(๑) ควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการภายหลังจากการจับกุมให้ชัดเจน เช่นเดียวกับมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ เหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะหลบหนีที่จะสามารถออกหมายจับได้คือเหตุใดบ้าง ตัวอย่างเช่น มาตรา ๖๖ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดไว้ว่า ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี</p> <p>(๒) เสนอให้มีบทบัญญัติกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนด และในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหาให้พนักงานอัยการแจ้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. จัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาคำวินิจฉัยภายในอายุความ</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๑๙/๒ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า การจับ ควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ โดยอนุโลม เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดขั้นตอนการจับ ควบคุมตัว และเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดไว้อีก</p> <p>(๒) ได้มีการปรับปรุงร่างมาตรา ๑๙/๒ วรรคสาม โดยให้การดำเนินการของพนักงานอัยการสามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับได้ โดยอนุโลม แล้ว</p>
๑๑. การคุ้มครองผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)	ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะได้รับ ความคุ้มครองหมายถึงใครบ้าง นอกจากนี้ เสนอให้ตัดคำว่า “และมีใช่เป็นกรณี ที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์” ออก	ผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ท. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ชัดเจน เพื่อให้มีความหมายที่กว้างครอบคลุมข้อเท็จจริงที่อาจมีขึ้นในอนาคตได้ นอกจากนี้ กรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ แสดงได้ว่าเป็นความผิดต่อแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ท. ไม่อาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีได้ ดังนั้น เงื่อนไขที่ว่า “มิใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์” จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำเป็นต้องกำหนดไว้

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑๒. การไต่สวน (หมวด ๒)	(๑) การดำเนินกระบวนการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจะมีมาตรฐานเช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้ตามพรบ.ป.ป.ช. เช่น กรอบเวลาไต่สวน องค์กรไต่สวน การรับเรื่องหรือจำหน่ายเรื่อง	(๑) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็น โดยได้กำหนดระยะเวลาการไต่สวนให้สอดคล้องกับทั้งใน พรบ. ป.ป.ช. และตามที่ พรบ. ป.ป.ท. กำหนดไว้ด้วยแล้ว
	(๒) เสนอให้คงอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนรับหรือไม่รับพิจารณา ตามบทบัญญัติเดิมในมาตรา ๒๓/๑ แห่งพรบ.ป.ป.ท. ปัจจุบันไว้ เพราะการกำหนดให้เริ่มไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓) อาจกระทบต่อการกลั่นกรองเรื่องในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณารับเรื่อง ซึ่งการพิจารณาแต่เพียงคำกล่าวหาหรือคำร้องเรียน ไม่อาจทราบได้ว่ากรณีใดเป็นคดีทุจริตหรือประพฤตินิชอบ	(๒) ร่างฯ นี้มีหลักการเป็นการปรับปรุงกระบวนการไต่สวนใหม่ โดยเมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ว่าจะเห็นเอง หรือมีผู้กล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก็สามารถเริ่มดำเนินการไต่สวนได้ทันที ซึ่งคำว่า “ไต่สวน” ตามร่างมาตรา ๓ หมายความว่ารวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานด้วยแล้ว สำหรับการแสวงหาข้อเท็จจริงก่อนรับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้กำหนดเป็นการไต่สวนเบื้องต้นด้วยแล้วในร่างมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง
	(๓) ควรมีมาตรการคุ้มครองผู้ชี้แจงเบาะแสเช่นเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่งพรบ. ป.ป.ช.	(๓) ได้เพิ่มบทยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ทำหนังสือโต้แย้งเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่ให้กระทำ ความ ผิด หรือ ได้ แจ้ง เบาะ แส ต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่งพรบ.ป.ป.ช. แล้ว ในร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๗/๑
๑๓. การรับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖)	(๑) บทบัญญัติว่าด้วยการรับเรื่องไว้พิจารณาตามร่างมาตรา ๒๕ - ๒๘ ที่กำหนดไว้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น ควรกำหนดให้เป็นอำนาจของเลขาธิการ ป.ป.ท. เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว	(๑) เห็น ควรคงบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจพิจารณารับเรื่องไว้พิจารณาไว้ตามเดิม โดยในร่างมาตรา ๒๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการ ป.ป.ท. เป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ไว้แล้ว

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	(๒) มีข้อสังเกตว่า กรณีเรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว หมายถึงการพิจารณาในชั้นใด เช่น ชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือชั้นการสอบสวนทางวินัย	(๒) การพิจารณารับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ว่าเป็นการพิจารณาชั้นใด
๑๔. การจัดหา ทัศนายนาม และ การดำเนินการกับ เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)	การจัดหาทัศนายนามและการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ควรให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๓๓ พรรคห้า โดยให้การจัดหาทัศนายนามสามารถดำเนินการได้แม้จะไม่มีมาร้องขอ เพื่อเป็นการประกันสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการมีทัศนายนาม	ในร่างฯ ได้กำหนดเรื่องการจัดหาทัศนายนามให้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการดำเนินการในคดีทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต ได้กำหนดจัดให้มีทัศนายนามแม้ไม่มีมาร้องขอ หรือการสอบปากคำเด็ก ได้กำหนดการประกันสิทธิในเช่นเดียวกับที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดแล้ว
๑๕. การแจ้งข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๓๓)	การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาเป็นเรื่องสำคัญ ไม่ควรให้ถือเอาการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเป็นการแจ้งข้อกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหายังไม่รับทราบข้อกล่าวหา แต่หากใช้การส่งไปรษณีย์ตอบรับ ควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนว่าให้รับทราบเมื่อใด เช่น “ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมายในวันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่ต้องรับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าว”	การแจ้งข้อกล่าวหา มีบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดระยะเวลาในการรับทราบข้อกล่าวหาไว้ในร่างมาตรา ๓๔ (๒) ทั้งนี้ การส่งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับจะปรากฏชื่อผู้รับอย่างชัดเจน และที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร หมายถึง ที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร และที่อยู่ ในทะเบียนบ้านกลางกรณีที่ถูกกล่าวหาหลบหนีด้วย
๑๖. ระยะเวลาการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)	ควรแก้ไขระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาตามร่างมาตรา ๓๔ (๒) เป็น ๓๐ วัน จากเดิมที่กำหนดไว้ ๑๕ วัน เพราะสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ถูกกล่าวหาจึงควรให้ระยะเวลาอย่างเพียงพอ	ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นแล้ว

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๑๗. คำสั่งหยุดปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)</p>	<p>เมื่อระเบียบบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้ให้อำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติงานชั่วคราวได้ จึงไม่ควรมีบทบัญญัติเปลี่ยนแปลงระเบียบบริหารบุคคลภายในของรัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ ควรเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารและกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจกำหนดหลักเกณฑ์ให้รัฐวิสาหกิจออกระเบียบบริหารงานบุคคลตามความเหมาะสม</p>	<p>ได้แก้ไขร่างฯ ตามความเห็นโดยเพิ่มเป็นวรรคท้ายของร่างมาตรา ๓๖ แล้ว</p>
<p>๑๘. การดำเนินการทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)</p>	<p>(๑) การดำเนินการทางวินัยของรัฐวิสาหกิจ มีข้อเสนอแนะให้มีบทบัญญัติยกเว้นสำหรับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่แตกต่างจากระเบียบข้อบังคับของราชการ ให้ลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แม้ไม่มีระเบียบกำหนดไว้</p> <p>(๒) อำนาจการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย มีข้อเสนอให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ด้วย</p>	<p>(๑) การดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาได้เพียงใด ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น ๆ</p> <p>ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจทั่วไป ในร่างมาตรา ๑๘ วรรคสาม เพื่อให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการลงนามเอกสารแทนได้ ซึ่งครอบคลุมกรณีตามความเห็นแล้ว</p>
<p>๑๙. การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)</p>	<p>ควรให้มีการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ทุกกรณี ไม่จำกัดเฉพาะพยานหลักฐานใหม่</p>	<p>การกำหนดให้มีพยานหลักฐานใหม่ มีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรา ๙๙ แห่งพรป. ป.ป.ช. แล้ว อย่างไรก็ตาม หากผู้ถูกลงโทษทางวินัยจะขอให้ทบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๒๐. อำนาจสั่งลงโทษของนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)</p>	<p>นายกรัฐมนตรีอาจไม่มีอำนาจสั่งการได้โดยตรงในบางกรณี เช่น รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รัฐบาลจะใช้การกำกับดูแลทางอ้อม ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การขอความร่วมมือ การส่งบุคคลเข้าเป็นคณะกรรมการบริษัทเพื่อบริหารงาน เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจสั่งลงโทษให้ออกจากงานได้ และให้มีผลเป็นการเลิกสัญญาจ้าง จึงไม่สอดคล้องกับหลักการเลิกจ้างที่เป็นอำนาจของนายจ้าง</p>	<p>บทบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัย แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัยหรือไม่มีกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลให้อำนาจไว้ จึงกำหนดให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการสั่งลงโทษไว้ให้ชัดเจน</p>
<p>๒๑. การใช้สิทธิอุทธรณ์และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)</p>	<p>(๑) ระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๓๐ วัน ตามร่างมาตรา ๔๓ เป็นระยะเวลา น้อยกว่าที่กำหนดในมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่กำหนดเวลาไว้ ๙๐ วัน จึงควรกำหนดระยะเวลาให้สอดคล้องกัน</p> <p>นอกจากนี้ กฎหมายทั้งสองฉบับต่างมีลำดับศักดิ์อยู่ในระดับพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกันไม่ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถทบทวน คำวินิจฉัย ก.พ.ค. ได้</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๔๓ มีหลักการเป็นการกำหนดขั้นตอนการทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในลักษณะที่เป็นการร่วมกันทำงานระหว่าง ก.พ.ค. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยหาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวน หากมีเหตุผลสมควรคณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องมีการฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด นอกจากนี้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ทันทีเพราะได้ผ่านการพิจารณาอุทธรณ์จากทั้ง ก.พ.ค. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ซึ่งเป็นแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ๒ ฉบับในปัจจุบัน ที่สามารถกระทำได้โดยการแก้ไขกฎหมายในระดับ พรบ.</p> <p>สำหรับระยะเวลาตามร่างมาตรา ๔๓ ที่ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ เนื่องจากประสงค์จะให้มีการนำคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดโดยเร็วเพราะเป็นเรื่องที่กระทบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>(๒) ควรกำหนดให้มีการอุทธรณ์ไปยังศาลปกครองชั้นต้นตามหลักพิจารณาคดีทั่วไป เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่องค์กรศาลที่มีวิธีการปฏิบัติเหมือนศาลปกครองชั้นต้น ที่จะกำหนดให้เรื่องไปศาลปกครองสูงสุดโดยไม่ผ่านศาลปกครองชั้นต้น</p>	<p>(๒) เนื่องจาก ก.พ.ค. เป็นคณะกรรมการผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ร่างมาตรา ๔๓ กำหนดให้เมื่อ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวน ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ จึงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แล้ว</p>
	<p>(๓) การฟ้องร้องคำสั่งลงโทษวินัย เป็นปัญหาข้อพิพาทการบริหารงานบุคคลอยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงาน ไม่ใช่ศาลปกครอง</p>	<p>(๓) ร่างมาตรา ๔๓ มีขึ้นเพื่อบังคับใช้กับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ โดยมีได้กำหนดเป็นการเฉพาะสำหรับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ทั้งนี้ สอดคล้องกับการดำเนินการตามพรป. ป.ป.ช.</p>
<p>๒๒. การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)</p>	<p>บทบัญญัติกฎหมายไม่ชัดเจนว่าให้หน่วยงานรัฐดำเนินการใดได้บ้าง ดังนั้น จึงเสนอแนะให้ปรับปรุงร่างมาตรา ๔๖ เพื่อความชัดเจนและเหมาะสม</p>	<p>กรณีดังกล่าวมีกระบวนการของทางราชการรองรับอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้อีก</p>
<p>๒๓. การมี ใช้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.</p>	<p>เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมาย เช่น ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน รวมถึงอำนาจขอศาลออกหมายจับ และคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ แต่ไม่มีบทบัญญัติคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในเรื่องการพกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน</p>	<p>การดำเนินการขออนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ประกอบกับการทำงานของเจ้าหน้าที่มุ่งเน้นการไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเป็นสำคัญ มิใช่ลักษณะที่ต้องมีการปะทะกับผู้กระทำความผิด เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการไตสวน และการแสวงหาพยานหลักฐาน จึงเห็นควรให้คงบทบัญญัติตามร่างเดิมที่เสนอในมาตรา ๕๒/๒ ให้กรรมการ อนุกรรมการ ไตสวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ มี ใช้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะเช่นเดียวกันการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานไตสวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	
<p>๒๔. การป้องกันการทุจริตในภาครัฐ และการขจัดความเดือดร้อนของประชาชน (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๘/๒)</p>	<p>(๑) ควรคงอำนาจให้มีการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีไว้ หากหน่วยงานจงใจไม่ดำเนินการ เพื่อให้เกิดสภาพบังคับให้หน่วยงานปฏิบัติได้</p>	<p>(๑) การแจ้งให้ประชาชนทราบย่อมก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าเพราะปัจจุบันประชาชนมีส่วนร่วมเข้ามาตรวจสอบและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว</p>
	<p>(๒) การไม่กำหนดให้แจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพบว่ามีการส่อทุจริต อาจส่งผลต่อสำนักงาน ป.ป.ท. โดยตรงในการสอบการทุจริตในภาครัฐ โดยอาจมีเจ้าหน้าที่ที่เห็นว่าเป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ดำเนินการ</p>	<p>(๒) การดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายได้อยู่แล้ว ส่วนกรณีที่อาจมีความคาบเกี่ยวกับการทุจริตเป็นเรื่องภายในที่สำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบหากเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่ดำเนินการ</p>
	<p>(๓) ในการดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๘/๒ ควรให้สำนักงาน ป.ป.ท. สามารถใช้อำนาจตามร่างมาตรา ๑๘ ได้ เนื่องจากอาจมีหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ</p>	<p>(๓) ร่างมาตรา ๕๘/๒ มุ่งหมายให้มีการตรวจสอบแม้ว่าในบางกรณีอาจไม่ได้เป็นความผิดแต่เกิดความเสียหายเดือดร้อนก็ควรต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องความร่วมมือกัน ไม่จำเป็นต้องใช้กฎหมายกำหนดให้อำนาจแต่อย่างใด</p>